

versek a gyerekek- korhoz

(gedichte
an die
kindheit)

1

A lelkipásztor

bár lenne minden ember
egyetlen lélek szívesen,
amely, ameddig élnek,
testük betölteni ott terem
de mihelyt meghalnak, vissza-
csapódik örökre
az egyetlen nagy lélek-testbe,
e múlhatatlan örömben,
ezt szeretném remélni.

2

a köd

leszáll a köd
s fátylat terít
mindarra mi közel van
még láthatóan.
de azt ami messze van
bevonja vastagon.
nem láthatom
és gyakran nem tudom
hogyan ott van-e valóban.

3

a köd

a köd más néven élet,
hátról kezdve meg.
olykor mindenki szeretné,
ha lehetne még gyerek.
vénülve ez a vágy
mind jobban betölt,
s mégis ő vár reám,
az anyaföld
ami ezt is jelenti:
földbeli anyám.

4

A magány

nem olvastam már jóideje
a magányról, mert a magány
most már régóta nincs
oly messze (tőlem),
hogy könyvhöz folyamodjak
ha hallani vágyom erről,
se éjszaka se nappal
nem megy ki a fülemből.

5

a nyomok

a nyomok, melyeket hátrahagyok,
néhány irományban
fródtak és kinyomattak.
az idő légmozgása
letörli őket a lapokról
előbb-utóbb
és én majd nem avatkozom be.
de a földre
beavatkozom majd
olyan mélyen, olyan felszínesen
és, ha senkit meg se ríkat,
olyan nevelésszerűen, de nyomtalanul,
mert ez légmozgás lesz
időmozgás nélkül.

6

a hála

a hála mindig
jó tettekre kész.
én nem vagyok mindig hálás
és nem is mindenért.
aki mindenért hálás bírma lenni,
az szükségképpen nagyon nemeslelkű, bátor,
nekem kevés jutott a bátorságból,
és gyakran ez a kevés se jó.
de már tudom,
hogyan félek a saját
hálámtól is,
és ezt mondom: miért
hálálkodsz? semmi jót sem
hoztam neked.

7

a regény

a regény olyan történet
amelyben
minden túl hosszú.
ez a regény.

8

a falu

a falu kisebb mint a város
de nem olyan kicsi mint egy ház.
több házból áll össze.
és mindegyik iszonyú
sötét mi több lakott.

9

a kannibál

a kannibál egyszerű konyhóban él
és istenre gondol.

10

télapó sosem volt.
csak jézuska.
a fény kápráztató volt
csodálatos.
az egész szoba
sugárzott.
a szép karácsonyfa és
a sok szép ajándék.
több mint negyven éve
nem hiszek
ebben.
de most valami
változni kezd.
bármi hirtelen
elkápráztathat engem
vagyis bármilyen szokványos
dolog.
semmit sem
tartok kezemben
oly hosszú idő után.
de már nincs olyan
messze odáig
mint az eddigi kaptató.
akkor majd az egész
szoba
amely fogva tart engem
nagy lesz és fehér és
csodálatosan kápráztató.

11

a tél

az egész tájék mélyen hó alatt.
a sárga fal csaknem fehér.
a kémény füstje is fehér.
de a téglafal piros mint volt.
és lám, tíz ujjam szinte holt.

12

nagy kívánság

visszamennek
egészen három esztendő koromba.
egészséges voltam mint a makk
s féltem de csak
az összes nagy kutyától.

13

minden életkorban neki
megvolt a módszere, miképp
írja a papírját teli.

most már elég öreg
hogyan írjon mint egy gyerek.
most versei mind jézuskának
szóló levelek.

14

nincs több

sírva utazom
haza
de hol is voltam?
a nagyvárosban
Münchenben voltam.
s nincs több, mint amit eddig erről
szóltam.

15

a kérés

én istenem,
csinálj meg újnak
hogyan újból örülni tudjak
srácnak vagy csajnak
hölgynek vagy úrnak
ez egyremegy
de ne csinálj
túl vének
kérlek

Fordította:
EÖRSI ISTVÁN